

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פְּרֻשֶׁת בְּלָק – נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל

"וַיְקַם בְּלָעַם בְּבִקְרַי וַיִּחַבֵּשׂ אֶת אֶתְנֹו וַיִּלְךָ עִם שָׂרֵי מוֹאָב" (במדבר כב, כא)

שהגויים התרעמו כלפי בורא עולם וטענו: "לישראל- נתת מנהיג אשר הנהיגם והדריכם שהוא משה רבינו, ולנו לא נתת!" לכן ה' נתן להם את בלעם אשר היה יודע דעת עליון, כמובא בגמ' (ברכות ה) שהיה יודע מתי הקב"ה כועס. ידיעתו בזה גדולה אפילו ממשה רבינו. נמצא שלמרות שהיה חכם ויודע דעת עליון, הוא נשאר עם מידות מגונות ומושחתות ביותר, ממש בדיוטא התחתונה.

ללמדך שחכמה, לימוד וידיעת כל מדע והשכל- לא בהרכח הופכים את האדם לטוב יותר. אם האדם לא יתן על ליבו ויעמול ויטיגע להפוך את החכמה לקניינו והמידות הטובות שיהיו טבועות בו, אז אדרבה, החכמה תטה אותו לעשות רע ואפילו להרע ביותר!

לא יתכן תיקון מהותי באדם אלא אם כן יעבוד עבודה עצמית ומייגעת, יום יום שעה שעה. אלמלא כן, אז "מוציאין את האדם מהעולם", כלומר: יצא עם כל המידות המגונות שטבועות בו. יהי רצון שנעשה חשבון נפש בעצמנו, נעבוד על אותן המידות השליליות שלנו ולתקן בעולם הזה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פרשה זו מלמדת אותנו עניין גדול ונשגב כי האדם לא יוכל להגיע לשום מדה ומעשה טוב אם לא יעבוד על עצמו. האדם יכול להישאר עם המידות המגונות ביותר אשר מוטבעים בו מאז היוולדו, כמו שכתוב בתורה הקדושה: **"לִפְתַּח חֲטָאת רֵבֶץ"** (בראשית ד, ז).

מיד בצאתו לעולם רובץ לו היצר, כמו שנאמר: **"וְעִיר פָּרָא אָדָם יוֹלֵד"** (איוב יא, יב). האדם נשאר פרא וגם עלול חלילה להגיע למידות המגונות ביותר ולצאת מהעולם יחד עם המידות המגונות שלו, כמאמר חז"ל: **"הַקְּנָאָה וְהַתְּאֵוָה וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם"** (אבות ד', כ"ח).

אפשר שיצא עם המידות המגונות ביותר מן העולם, כלומר: מידות של חורבן העולם. כמו שביארנו במקום אחר על מאמר חז"ל: **"עַל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים"** (אבות א', ב').

שלושת הדברים האלו היו באבותינו הקדושים: אברהם- איש החסד. יצחק- גבורה, שליטה על התאוה. יעקב- תפארת, שלמות, שכל מעשיו לשם שמיים ורק לעבודתו יתברך.

יעקב אבינו למרות שהשתחוה לעשיו וכל שאר הדברים שעשה, לא עשה לעצמו כלל. רק כוונה אחת היתה בעשייתו: לשמו יתברך ולפאר כבוד שמיים, שהיא היפך המידה של אדם שרודף אחר הכבוד.

הגויים ובראשם בלעם, אשר היה הסמל והדמות לכל הגויים, כמובא בגמ' סנהדרין

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרז' בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פניה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

פניני עין חמד		
ע"א	כנסת לבת	צאת לבת
י"ג	19: 13	20: 25
ט"ז	19: 31	20: 23
מ"ב	19: 34	20: 26
כ"ב	19: 31	20: 22

שואל ומשיב בהלכה – שבת- פבוי- חלק ב'

האם מותר לפתוח את דלת המקרר כאשר יש ספק אם ניתק את הנורה של המקרר מערב שבת?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: ?

כשיש ספק אם ניתק את הנורה לפני שבת, מותר לפתוח במקום הצורך. **הערה:** מכיוון שאין כוונה להדליק את המנורה רק לפתוח את המקרר, מכיוון שיש ספק אם הפעולה האסורה תבצע, הוי ספק פסיק רישא. ספק פסיק רישא לדעת הט"ז מותר ולדעת הגרע"א אסור, ונטיית הפוסקים להקל במקום הצורך ובפרט דלא ניחא ליה. וכ"כ בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"י הט"ו) ובספר מנוחת אהבה ח"א (פכ"ד ה"כ).

כאשר פתח את דלת המקרר ונורה נדלקה, מותר להוציא ממנה את המאכלים.

לענין סגירת הדלת שכתוצאה מכך הנורה תכבה, מעיקר הדין מותר לסגור כלאחר יד או על ידי ילד קטן. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"י (חאו"ח סו"ס כח) משום דהו"ל תרי דרבנן.

יהודי, שלא שומר תורה ומצוות, שפתח מקרר והמנורה נדלקה, מותר ליהנות מהמאכלים שהוצאו מהמקרר. **מקורות:** כן העלו פוסקי דורנו. ראה להגרש"ז אורבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"י הערה מז).

לדעת הספרדים, מותר בשבת למלא מים במגש שמועד ליצירת קוביות קרח. **מקורות:** שו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רמז).

לדעת בני אשכנז יש להחמיר אלא אם כן יש צורך בדבר. **מקורות:** ספר שמירת שבת כהלכתה (פ"י הערה יד). כתב הגרי"ש אלישיב זצ"ל לאסור, משום שדומה הדבר לבניין. הובא בספר הלכות שבת בשבת ח"א (פי"א הערה 59).

מקרר שמייצר קוביות קרח, אם בשעת הוצאת הקוביות מהמתקן, נוצרת פעולה חשמלית, אסור להוציא מהמקרר קוביות קרח בשבת.

מעלת אמירת קריאת שמע וקדיש

להלן סיפור שמעובד מתוך עלון 'פנינים'. ניתן ללמוד ממנו על מעלת 'קריאת שמע' ו'אמן' יהא שמה רבה' כאשר אומרים אותם בכוונה. מגיד מישרים ומזכה הרבים הרב מאיר מיכאל גרינוולד שליט"א סיפר את המעשה המופלא הבא לעורך העלון 'פנינים'. הרב מאיר מיכאל שמע את הסיפור ישירות מבעל המעשה. מדובר בראש ישיבה ומרביץ תורה מהעיר חיפה שבא בזמנו להתברך מפי מרן הסטייפלר (הצדיק רבי יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל, מח"ס 'קהילות ישראל'):

לאותו ראש ישיבה היה חברותא שישב שבעה ל"ע. כאשר ראש הישיבה הגיע לבית האבל כדי לנחם את החברותא, הזכיר בין הדברים, כי הוא מתכוון מיד כשיצא מבית החברותא לנסוע ישירות לבני-ברק כדי לזכות ולהתברך מאחד מגדולי הדור, מרן הסטייפלר זיע"א.

על יד ראש הישיבה ישב באותה השעה יהודי פשוט, אחד מתושביה של העיר חיפה. כאשר הוא שמע שראש הישיבה מתכוון לנסוע לסטייפלר, הוא שאל אם הוא יכול להעביר דרכו פתק למרן הסטייפלר, כדי שהצדיק יברך גם אותו. ראש הישיבה הסכים ברצון. היהודי כתב את שמו על פתק ומסר אותו לראש הישיבה.

כאשר ראש הישיבה יצא מבית החברותא, הוא נסע כפי שתכנן לביתו של הסטייפלר זצ"ל. הצדיק קיבל אותו בחביבות. לאחר שראש הישיבה הזכיר את שמו וביקש ברכה, הוא מסר את הפתק שאותו יהודי כתב ואמר למרן הסטייפלר: "יהודי מחיפה כתב את הפתק הזה וביקש ממני למסור לרב, כדי שהצדיק יברך אותו".

מרן הסטייפלר עיין בפתק ושאל בפליאה: "מי נתן לך את הפתק?". סיפר ראש הישיבה: "לפני שהגעתי לרב, הייתי בניחוח אבלים אצל החברותא שלי. כאשר סיפרתי לתומי כי אני מתכנן לנסוע משם לרב, יהודי מחיפה, שהיה באותו המקום ביקש ממני להעביר פתק לרב".

הסטייפלר עיין שוב פעם בפתק ושאל: "מי הוא אותו יהודי?". ראש הישיבה ענה: "אני לא מכיר את אותו אדם אישית". כשהוא מתפלל מאוד: מה ראה מרן הסטייפלר בפתק ומדוע הוא כל כך מתעניין בכותב הפתק? במה אותו אדם הצליח לעורר את התפעלותו של הצדיק?

הסטייפלר שוב עיין בפתק ואמר: "זה לא פתק, זה קמיע! יהודי זה שכתב את הפתק לא יודע כלל מה הוא פועל בקריאת 'שמע ישראל' שלו ובעניית 'אמן' יהא שמה רבא' בכל כוחו. יהודי זה לא זקוק לברכה. דע לך שהפתק הזה שבו הוא כתב את שמו הוא קמיע - תשמור עליו חזק!" והחזיר לראש הישיבה את הפתק.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב אהרן יוסף בקשט הי"ד

הגאון הרב אהרון יוסף בקשט הי"ד - נולד כבן יחיד להוריו בשנת ה'תרכ"ז (1866) באיוויה שבאימפריה הרוסית (כיום בבלארוס). למד בישיבות וולוז'ין, כנסת ישראל (ישיבת סלובודקה) ותלמוד תורה (בית המוסר בקלם). בשנת ה'תרנ"ז (1897) התחיל לשמש כרב בביוסגולה הסמוכה לשאוול בצפון ליטא. נלחם מלחמת חורמה במשכילים. הם לא הניחו לו והיו מפרסמים דברי גנות אודותיו בעיתון המליץ. משם עבר לסמיאטיץ שבאיזור בילאיסטוק. מכיוון שחשש לחינוך ילדיו, בשנת ה'תר"ע (1910) עבר לכהן כרבה של שדובה בליטא במקום הרב הקודם, הגאון הרב יוסף יהודה לייב בלוך שעזב לטלז.

למרות שהרב בלוך לקח איתו חלק ניכר מהתלמידים משדוב לישיבתו בטלז, רבינו הגדיל את מספר תלמידי הישיבה. במשך זמן קצר מספרם הגיע ליותר משבעים תלמידים. בהמשך יסד גם ישיבה לצעירים שמספר תלמידיה הגיע למאה. בשנת ה'תרע"ד (1914) בימי מלחמת העולם הראשונה, הרוסים גירשו את היהודים לאזורים הנמצאים בתוך רוסיה.

רבינו נדד בין כמה ערים ובהן עיר מולדתו איוויה. משם נדד לעיר נובוזיבקוב במחוז צרניגוב, שם כיהן כרב של קהילת הפליטים. במהלך נדודיו עבר לצריצין. שם כיהן כרב העיר (שנודעה במשך השנים כסטלינגרד והיום שמה וולגורד). פעל לשיפור מצב היהדות ובין השאר הקים מסגרת מעין 'תפארת בחורים' שהשפעתה הייתה רבה על הצעירים המקומיים. זמן מה היה הרב של טולה שמדרום למוסקבה. כשחזית המלחמה התקרבה גם לשם, עבר בשנת ה'תרע"ו (1916) לפולטבה שבאוקראינה. שם שימש כרב ואב"ד העיר. בשנת ה'תרפ"א (1921) הצליח לעזוב את רוסיה והתמנה לרב שאדובה שבליטא. בשנת ה'תרפ"ה (1925) התמנה לרב בלומז'ה שבוהלין, ואחר כך בסובאלק שבאותו האיזור. בכל עיר שבה כיהן כרב הקים ישיבה, ובסובאלק הקים ישיבה לתלמידים מצטיינים. בשנת ה'תר"ץ (1930) שימש כרב של שאוול שבליטא ועל שמה התפרסם יותר. היה הרב האחרון של הקהילה היהודית בעיר לפני חורבן הקהילה. היה ממיסדי אגודת ישראל ומועצת גדולי התורה. בתחילת הכיבוש הגרמני של העיר הגרמנים אסרו אותו. עם פלישת הנאצים לעיר ב-ט"ז תמוז ה'תש"א (1941) נרצח עם חתנו ורבנים נוספים. חי כ-75 שנים.

אביו: ר' ישעיה. **אימו:** מרת זיסלה (לבית ויגדורזון). **נשותיו:** מרת טובה (זיווג ראשון. נפטרה בשנת ה'תרפ"ג 1923), מרת רבקה הי"ד (נרצחה בשואה). **ילדיו:** ארבעה בנים ושלוש בנות. הבן ישעיהו והבת בלה הי"ד נרצחו בשואה. ר' דוד, מרת שרה לאה, מרת בלה (נישאה לרב יצחק אייזיק רבינוביץ). **מרבתי:** הגאונים הצדיקים ר' נפתלי צבי יהודה ברלין ('הנציב מוולוז'ין), ר' נתן צבי פינקל ('הסבא מסלובודקה'), ר' שמחה זיסל זיו ('הסבא מקלם'). **מתלמידיו:** הגאונים ר' יהודה יעקב צימרמן הי"ד (נרצח בשואה), ר' דוד בונם אקס (כיהן למעלה מחמישים שנה ברבנות בקהילות שונות: ווינה שבאוסטריה, מנצ'סטר שבאנגליה וטורונטו שבקנדה). **מספריו:** **יתורת אהרון** - שו"ת וחיידושים וביאורי סוגיות ודברי הראשונים **ילב אהרון** - מאמרי מחשבה בענייני מוסר והשקפה.

אחד מנכדי הצדיק סיפור סיפור מדהים: רבינו נודע בשם ה'שאוולר רב'. רבינו כונה בשם רבי ארצ'יק והיה מבכירי תלמידי ישיבת סלובודקה. יום אחד, הצדיק הרב נתן צבי פינקל ('הסבא מסלובודקה') פנה אליו וביקש ממנו לכהן כראש הישיבה. באותה תקופה סלובודקה היתה הישיבה החשובה ביותר באירופה. לכהן בה כראש ישיבה היה התפקיד הנכסף ביותר בעולם הישיבות. רבינו השיב כי לפני שיוכל לקבל את התפקיד הנכבד, דרושים לו מספר ימים כדי לבדוק משהו. לאחר מכן חזר ל'סבא' ואמר לו כי הוא מצטער, למרות שמצד עצמו היה רוצה לקבל את התפקיד, הוא לא יכול לעשות כן. ה'סבא' הופתע מהתשובה שלו ושאל אותו מדוע, אבל הוא התחמק מתשובה.

במשך מספר שבועות ה'סבא' ניסה לשכנע אותו לגלות מדוע הוא לא יכול להיות ראש הישיבה, ללא הצלחה. בסופו של דבר, ה'סבא' ציווה עליו בגזירת רב לגלות לו מה הסיבה. רבינו סיפר בלית ברירה: "כשהייתי בחור התארסתי עם אחת מבנותיו של רבי שרגא פייבל פרנק, שהיה תלמיד חכם ובנוסף איש עסקים עשיר מאוד שתמך בלומדי תורה. הוא נפטר מדלקת ריאות בגיל 43 והותיר אחריו אלמנה עם ארבע בנות. בצוואה שכתב, ביקש שכל בנותיו יינשאו לתלמידי חכמים בעלי שיעור קומה, שיתמנו בסופו של דבר לראשי ישיבה, והרכוש שהשאיר יספק להם את המחיה הדרושה להם. אלמנתו, מרת גולדה, לקחה את המשימה ברצינות רבה. היא חקרה ביסודיות אחרי כל הצעת שידוך, ואכן חתניה הפכה ברבות הימים לראשי ישיבה. הבת הבכורה שלה התארסה בהתחלה איתי. בתקופת האירוסין שלנו, חמותי לעתיד וכלתי שאלו אותי אם אני מעוניין לראות את המפעל המשפחתי. הייתי חתן מאוד נרגש והשבתי: 'בטח!'"

הם לקחו אותי למפעל. במהלך הביקור שאלתי כמה שאלות שסיקרו אותי: כיצד הם עושים את זה, מדוע הם עושים כך, לאן הם שולחים את הסחורה וכו'. למחרת הכלה קראה לי והודיעה לי: 'אנחנו מבטלים את השידוך'. הייתי המום. היה זה שידוך מהסוג שתמיד רציתי! האם המשיכה: 'הכלה הזו נחשבת לשידוך הטוב ביותר. בעלי ז"ל ואני רוצים רק חתנים שיהיו ראשי ישיבות וגדולי ישראל בעתיד. האופן שבו שאלת את המזל את השאלות גרם לי להבין שאתה יותר מתעניין בעסקים מלימוד תורה. אין בך את היכולת להפוך לראש ישיבה'.

רבינו הסביר ל'סבא מסלובודקה': "לפני קבלת תפקיד ראש הישיבה הגדולה והיוקרתית ביותר בעולם, ביקשתי לבדוק שני דברים: האחד, לראות האם האלמנה עדיין בחיים, מכיוון שאני לא רוצה לפגוע בה, בכך שתבין שהיא ויתרה על מי שהפך להיות ראש ישיבה גדול. שנית, לבדוק האם כלתי לשעבר נישאה למישהו שהפך בעצמו לראש ישיבה. בקשר לאלמנה, בדקתי את העניין והתברר לי שהיא עדיין בחיים, ולכן החלטתי, שאינני מעוניין לפגוע בה ולא אקח על עצמי את התפקיד. בקשר לבעלה של ארוסתי לשעבר, עדיין לא הספקתי לברר".

כעבור שבוע רבינו חזר אל ה'סבא' וסיפר כי נודע לו שבעלה של הבת הוא הגאון רבי משה מרדכי אפשטיין, עילוי הלומד בכולל, אבל מעולם לא הפך לראש ישיבה. הוא ביקש מה'סבא' להציע לו את התפקיד הנכבד, כדי שהאלמנה תשמח על ההחלטה להשיא את בתה לו! וכך היה... הגאון רבי משה מרדכי אפשטיין התמנה לראש ישיבת סלובודקה, ומאוחר יותר כיהן כראש ישיבת חברון בארץ ישראל. "אתם קולטים עד כמה הסיפור מדהים?", הנכד התרגש, "האלמנה זורקת אותו מפני שלטענתה הוא לא טוב מספיק כדי להיות ראש ישיבה. כשנקרית בפניו ההזדמנות להפוך לאחד מראשי הישיבות המפורסמות בעולם ולהוכיח לה שטעתה, הוא מעדיף לוותר על כך כדי שלא לפגוע באותה אישה". כאשר הסיפור נודע למרן ה'חפץ חיים', הוא אמר כי ברצונו לפגוש את רבינו. כאשר מרן ה'חפץ חיים' פגש אותו, הוא קם לכבודו ואף נשק לו. (מעובד מתוך זמן אלול ה'תשע"ז)

הצלה מפלאה

זכר. הזוועה גבתה רבבות הרוגים ופצועים והותירה מאות-אלפים ללא קורת גג. מכל רחבי תבל הוחשו צוותי הצלה לאזור האסון. הרב נמס תפס את ראשו בשתי ידיו. רעידת-האדמה אירעה בליל שבת, בזמן שהיה אמור להיות במלון במרכז העיר. ברור כי אילו היה שם - הוא לא היה נותר בחיים!

כעבור זמן לא רב הרב נמס החליט לבצע את דברי הרבי, לנסוע במועד מאוחר יותר. בני משפחתו ניסו להניאו מך. בניקרגואה שרר עדיין מצב חירום ומקרי ביזה ושוד היו מעשים שבכל יום. הרב נמס שאל את הרבי האם לטוס כעת. הפעם תשובת הרבי היתה חיובית ולוותה בברכה. הרב נמס מצא את עצמו משרבב ללוח הזמנים שלו נסיעה לא מתוכננת לניקרגואה.

במטוס היו בעיקר צוותי הצלה וקרובי משפחה מודאגים שבאו לאתר את קרוביהם. אף אחד לא הגיע למטרת עסקים. הרב נמס יצא ממה שנתר מבית הנתיבות וחיפש נהג מונית שיסיע אותו אל תוך העיר. המבצע לא היה קל, אבל בסופו של דבר נמצא אחד כזה.

הרב נמס הביט מבעד לחלון. אזורים מיושבים הפכו לעיי חרבות. הרב נמס ירד במרכז העיר והביט סביבותיו כמי שנמצא במקום בפעם הראשונה בחייו. מחנות אוהלים מלאים בפליטים שאיבדו את ביתם תפסו את מקומם של הכבישים הרחבים ובנייני הפאר שהכיר.

הכתובת הראשונה שאליה הלך היתה משרד הדואר המרכזי. סיקרן אותו לראות מה נותר מהמבנה הגדול הזה. הוא התקרב למקום ושפשף את עיניו כלא מאמין. בניין הדואר עמד כמו אנדרטה בודדת שלם כמעט לחלוטין מכל פגיעה.

הוא נכנס לבניין בצעדים מהירים ושם את פעמיו למשרד השירות הבולאי, שעומו עמד בקשרי מסחר. כאשר ידיו, מנהל המשרד ראה אותו, הוא קם ממקומו בהפתעה ובשמחה גלויה. הוא לא ציפה לראות במנגואה תושב חוץ בזמן שכזה.

"אני מבין כי גם כעת אינך מוותר על עסקים", ראש השירות הבולאי אמר לו בחביבות. הרב נמס חייך. מה יאמר לגוי שהגיע על פי עצתו של הרבי?

"אתה רואה מה קורה כאן. זמן רב יארך עד שנוכל לְשַׁקֵּם את ההריסות ואת תשתית הדואר ברחבי העיר והמדינה. ברור כי נושא הבולים לא נמצא בסדר העדיפויות שלנו. מכל מקום, אני מוכן שתיקח כעת כמה בולים שאתה צריך. את החשבון נעשה מאוחר יותר". הרב נמס מסכם את סיפורו המופלא: "מעולם לא הרווחתי בעסק כלשהו, כפי שהרווחתי בנסיעה זו".

אנחנו אומרים בתפילת העמידה: "מלך עוזר, מושיע ומגן". עוזר- כאשר יש בעיה והאדם יכול לעשות דבר מה, ה' עוזר. מושיע- יש בעיה והאדם לא יכול לעשות דבר, ה' מושיע. מגן- כאשר האדם בכלל לא היה מודע לכך שיש סכנה ורק לאחר מכן הוא מגלה שהיתה סכנה והוא ניצל.

עם ישראל לא היה מודע כלל לסכנה שבה הם היו נמצאים. אם חלילה בורא עולם היה מאפשר לבלעם לקלל, מי יודע מה היה קורה? להלן סיפור מופלא על עניין זה:

המטוס חדר מבעד למסך העננים בצלילה עמוקה וסיים על מסלול נחיתה מואר. הטיסה הגיעה ליעד: שדה-התעופה של מנגואה, בירת ניקרגואה שבמרכז אמריקה.

הרב יצחק נָמֶס ישב במטוס. הוא הביט על מה שהיה לא מזמן מסוף הנוסעים הבינלאומי של מנגואה. הוא שחזר לעצמו את האירועים שבגללם הגיע לכאן, מחוץ ללוח הזמנים המתוכנן בקפידה של טיסותיו הבינלאומיות. הוא שב ושאל את עצמו: "מה אני בעצם עושה כאן?".

הרב נמס הוא חסיד חב"ד. הוא איש עסקים. עיקר מסחרו הוא בבולים. במסגרת עיסוקו הוא נהג לנסוע בחודשי החורף למדינות מרכז אמריקה - ניקרגואה, הונדורס, אקוודור ועוד. הוא הצליח לרקום מסכת קשרים הדוקה עם שלטונות הדואר המקומיים ועם אספנים בעלי-שם.

כחסיד, הוא לא ביצע אף נסיעה בלי לבקש את ברכת רבו, הרבי מליובאוויטש. גם לקראת נסיעה זו, בעיצומן של ההכנות, הוא העביר למזכירות הרבי את תוכנית נסיעתו המיועדת וביקש ברכה.

הפעם הברכה בוששה לבוא משום מה. כאשר מועד הנסיעה התקרב, הוא ביקש מאחד ממזכירי הרבי לפנות שנית לרבי ולבקש עבורו ברכה. כעבור זמן לא רב הוא קיבל את התשובה: "ייסע - אך לא עתה".

הרב נמס קיבל את התשובה בהפתעה גמורה. הוא מעולם לא קיבל תשובה כזו. בנוסף, זו היתה העונה הטובה ביותר לרכוש כמויות גדולות של בולים במחירי הנחה מיוחדים. הוא כבר תיאר פגישות חשובות עם אישים מרכזיים שעוסקים בסחר בולים.

ביטול הנסיעה ישבש לו לגמרי את כל מערכת העסקים השנתית. כחסיד, הוא ביטל מיד את כרטיס הטיסה. הוא התקשר לאשתו וביקש כי תוסיף מנה נוספת לסעודות השבת, מכיוון שהוא נשאר בבית ...

במוצאי שבת הוא הבין. הוא האזין לדיווחי הרדיו. לפתע ליבו החסיר פעימה. כתבי החוץ הודיעו על רעידת אדמה עזה וקטלנית שפגעה במנגואה, בירת ניקרגואה.

רבעים שלמים בעיר נמחו מעל פני האדמה ולא נותר מהם

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיאל בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
אביבה בת אהרון ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אביבה לויש ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרהר ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה

תנצב"ה